

Wybitny ekonomista i geograf, współtwórca polskiej szkoły geografii ekonomicznej, specjalista w dziedzinie polityki regionalnej i naukowej, zasłużony wykładowca i badacz Uniwersytetu Warszawskiego, mentor wielu pokoleń studentów. Założyciel EUROREG-u (Centrum Europejskich Studiów Regionalnych i Lokalnych) i jego pierwszy dyrektor do 1996 r. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski w 2001 r. Przeżył wojnę pod okupacją niemiecką w Bydgoszczy, był zesłany na roboty ziemne do Prus Wschodnich. Po zakończeniu wojny zdał egzamin maturalny w Liceum Męskim w Bydgoszczy. W 1950 r. uzyskał tytuł magistra nauk ekonomiczno-politycznych, a w 1951 r. – magistra praw na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W latach 1954-1958 uczestniczył w tworzeniu modelu polskiej geografii ekonomicznej oraz w powołaniu i rozwoju Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN, którego był sekretarzem naukowym w latach 1958-1967.

W 1958 r. uzyskał tytuł doktora w Instytucie Geografii Polskiej Akademii Nauk (dysertacja „Struktura przestrzenna przemysłu cegielnianego na Ziemiach Zachodnich w epoce kapitalizmu”), zaś w 1962 r. habilitację na Uniwersytecie Warszawskim („Problemy przestrzenne rozwoju przemysłu cementowego w Polsce w latach 1946-1980”).

W latach 1958-1959 przebywał w Stanach Zjednoczonych dzięki stypendium Fundacji Forda (Clark University, Harvard University, Resources for the Future).

Od roku 1965 współpracował z Organizacją Narodów Zjednoczonych, najpierw jako konsultant Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ w Genewie, zaś od 1967 r. jako dyrektor programu badań regionalnych w UNRISD (Instytut Badań Rozwoju Społecznego ONZ). W tym okresie powstała m.in. seria publikacji Profesora wydana w ramach Mouton Regional Planning Series.

UNIWERSYTET
WARSZAWSKI

EUROREG

Profesor Antoni Kukliński

2.06.1927 - 8.08.2015

Powrócił do Warszawy w 1972 r. W 1977 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, zaś w 1982 r. profesora zwyczajnego. Był członkiem Senatu Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1978-1986. Na tym etapie rozwijał także współpracę z Komitetem Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN. W latach 1981-1983 uczestniczył w tworzeniu Diagnozy Stanu Gospodarki Przestrzennej Polski.

W latach 1977-1996 sprawował funkcje dyrektorskie w Instytucie Gospodarki Przestrzennej na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego, a następnie w EUROREG-u. Zainicjował powstanie Europejskiego Instytutu Rozwoju Regionalnego i Lokalnego, a w nim takie programy badawcze, jak Program Polski Lokalnej i Program Wiedeński. Od 1 września 1990 sprawował funkcję Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, a następnie wiceprzewodniczącego Komitetu Badań Naukowych do 30 lipca 1992 r.

Po przejściu na emeryturę w 1997 r. pozostał aktywny: nadal współpracował z EUROREG-iem, Klubem Rzymskim, Komitetem Polska 2000 Plus, Polskim Towarzystwem Współpracy z Klubem Rzymskim, Polskim Towarzystwem Ekonomicznym, Wyższą Szkołą Biznesu - National Louis University w Nowym Sączu, Ministerstwem Rozwoju Regionalnego.